

УДК 78.071

ORCID 0000-0001-6688-9840

DOI: <https://doi.org/10.37627/2311-9489-18-2020-2.85-92>

МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ БАЯННО-АКОРДЕОННОГО МИСТЕЦТВА СЕРБІЇ

Катарина Нішіч

аспірантка кафедри
образотворчого мистецтва,
музикознавства та культурології,
Сумський державний
педагогічний університет
імені А. С. Макаренка, м. Суми
nisic5472-2@murdoch.in

Катарина Нишич

аспірантка кафедри
изобразительного искусства,
музыковедения и культурологии,
Сумской государственной
педагогической университет
имени А. С. Макаренко, г. Сумы
nisic5472-2@murdoch.in

Katarina Nisic

graduate student of the Department
of Fine Arts, Musicology
and Cultural Studies, Sumy State
Pedagogical University
named after A. S. Makarenko, Sumy
nisic5472-2@murdoch.in

Анотація. Сучасне суспільство все більшою мірою набуває рис «суспільства знань», адже воно розвивається на основі процесів виробництва, розподілу та використання наукових знань, що дозволяють конструювати нову соціальну реальність, її економічні та ментальні структури, новий спосіб життя людини. У цьому контексті актуалізуються питання щодо зміни соціокультурного статусу, функцій та нових завдань інституту вищої освіти, який виступає одним із головних виробників і поширювачів наукових знань. Значна увага на сучасному етапі розвитку вищої освіти приділяється проблемі переведення її на музичну інноваційну основу, тобто врахування в процесі підготовки фахівців таких музичних інноваційних елементів, які б дозволили забезпечити відповідний рівень конкурентоспроможності вітчизняної освіти у світовому глобалізаційному просторі мистецтвознавства. Наукова новизна статті полягає в розробці методологічного підходу до аналізу баянно-акордеонного мистецтва в контексті впровадження музичних інновацій, що є також її метою. У статті розроблено та обґрунтовано методологічний підхід до аналізу баянно-акордеонного мистецтва, основними сутнісними ознаками якого будуть оцінка кожного окремого мистецтвознавчого компонента експериментально-дослідного навчання, узагальнення отриманих результатів та впровадження заходів щодо удосконалення якості формування професійно-комунікативної компетентності. Уточнено показники, які засновуються на обґрунтованих мистецтвознавчих компонентах. З метою визначення інтервалів оцінки якості формування виконавської майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі навчання баянно-акордеонного мистецтва запропоновано відповідну шкалу.

Ключові слова: суспільство знань, музичні інновації, виконавська майстерність, мистецтвознавчі компоненти.

Постановка проблеми. Сучасне суспільство все більшою мірою набуває рис «суспільства знань», адже воно розвивається на основі процесів виробництва, розподілу та використання наукових знань, що дозволяють конструювати нову соціальну реальність, її економічні та ментальні структури, новий спосіб життя людини. У цьому контексті актуалізуються питання щодо зміни соціокультурного статусу, функцій та нових завдань інституту вищої освіти, який виступає одним із головних виробників і поширювачів наукових знань. Значна увага на су-

часному етапі розвитку вищої освіти приділяється проблемі переведення її на музичну інноваційну основу, тобто врахування в процесі підготовки фахівців таких музичних інноваційних елементів, які б дозволили забезпечити відповідний рівень конкурентоспроможності вітчизняної освіти у світовому глобалізаційному просторі мистецтвознавства.

Музика має здатність впливати на внутрішній світ кожної людини. Саме музика може бути джерелом задоволення або занепокоєння для людини, сприяти розвитку її розумових здібностей або відкривати перед нею нові, невідомі раніше грані життя. Різні музичні стилі та інновації дозволяють слухачеві відчути все різноманіття світу музики, більш тонко сприймати відтінки емоцій та настроїв. Особливу роль тут відіграють національні музичні традиції, самобутні школи гри на музичних інструментах, властивих винятково одному й ніякому більше народу.

Причина уваги до музичних інновацій обумовлена, по-перше, посиленням ролі освіти в сьогоденні суспільства, що переживає постійні трансформаційні процеси, заподіяні глобалізацією, постмодернізаційними зрушеннями та зміною умов сучасного ринку, по-друге, невідповідністю наявного сьогодні стану освіти нагальним потребам суспільства та кожної особистості окремо. Узагальнений перелік чинників, що визначають об'єктивні процеси у сфері музичних інновацій, сьогодні такий:

- інноваційний аспект інформаційно-музичних обставин розвитку сучасної цивілізації у постіндустріальну епоху;
- необхідність модернізувати засади функціонування системи вищої освіти в умовах сучасної світової глобалізації;
- адаптаційні процеси у вітчизняній системі вищої освіти щодо прийнятих у європейському суспільстві стандартів;
- забезпечення здатності національної освіти витримувати конкуренцію з європейськими освітніми системами.

Отже, на сьогоднішній час навчальна установа є певним простором соціальної культури, що можна охарактеризувати високою інтенсивністю музичних інновацій у контексті запровадження нової парадигми мистецтвознавства.

Для українських реалій інноваційні потенціали можливості щодо музичних традицій вищої школи можуть і повинні стати ресурсом забезпе-

чення прориву у сфері модернізації. Наша країна має у своєму розпорядженні суттєвий культурний потенціал, який, на жаль, за роки незалежності в значній мірі розтрачений та загублений. Виною тому не тільки відтік кращих викладацьких кадрів за кордон, а й падіння якості навчання в сучасних музичних закладах нашої країни. Причин тому безліч, і в межах цього дослідження немає сенсу зупинятися на них докладно. Варто лише зауважити, що вітчизняна вища школа на протигагу всім перепонам все-таки зберегла величезний потенціал у сфері музичних інновацій, який може стати та з часом, певно, буде основним для подальшого розвитку й становлення нових культурних традицій у сфері музики в Україні.

Роль музичних інновацій у розвитку сучасних шкіл гри на музичних інструментах у цілому й під час навчання гри на баяні та акордеоні, зокрема, надзвичайно висока. Інноваційні, нестандартні підходи до виховання музичної культури підрастаючого покоління сприяють створенню сприятливого середовища для підготовки висококваліфікованих музикантів, наділених самобутнім стилем гри й здатних зберігати національну автентичність у музиці, не підлаштовуючись під наявні модні музичні течії. Саме музичні інновації в межах окремо взятої культури повинні сприяти становленню передових традицій у сфері музики в рамках окремо взятої країни та сприяти розвитку музичної культури в цілому.

Метою статті є обґрунтування методологічного підходу до аналізу баянно-акордеонного мистецтва Сербії. У процесі дослідження дається оцінка факторів, які потрібно враховувати музичному педагогу під час складання навчальних програм, а також компонентів, які впливають на формування педагогічної майстерності, стосовно викладання гри на баяні та акордеоні. Враховується національна автентичність школи гри на баяні та акордеоні в Сербії. Позначаються основні чинники, які необхідно покласти в основу методології дослідження мистецтва гри на баяні та акордеоні музикантів Сербії.

Виклад матеріалу дослідження. Основу методології аналізу мистецтва гри на баяні та акордеоні має складати розуміння того, що освіта в теперішній час повинна вирішувати завдання формування людини з типом мислення, що передбачає схильність до створення інновацій у області музики,

з готовністю до інноваційного роду діяльності в музичній сфері. Підґрунтям розробки теоретичної моделі створення виконавської майстерності майбутніх учителів музики в процесі навчання баянно-акордеонної гри виступають складові відповідної мистецтвознавчої компетентності.

Під час організації процесу навчання з метою створення умов щодо розвитку майстерності виконання музичних творів майбутніми учителями музичного мистецтва в процесі навчання гри на баяні та акордеоні, викладачу потрібно враховувати такі фактори щодо розробки навчальних занять:

- гнучкість;
- яскравість;
- цілеспрямованість;
- органічність взаємозв'язків.

Облік цих факторів сприяє правильному формуванню моделі занять, що неминуче позначиться на підсумковому результаті.

З огляду на мету цього дослідження, доречно окреслити мистецтвознавчі компоненти майбутньої моделі, виходячи із обґрунтованих завдань такого навчання (Таблиця 1).

Таблиця 1. Мистецтвознавчі компоненти баянно-акордеонної майстерності у Сербії

<i>Завдання експериментального дослідження</i>	<i>Мистецтвознавча компонента</i>
Основи співацького дихання	Розумова
Висока позиція звучання	Планувальна
Опора звуку	Пошукова
Різні атаки звуку	Інформаційна
Динаміка звуку	Систематизуюча
Співацька артикуляція	Вибіркова
Чітка дикція	Оціночна
Специфічні естрадні прийоми	Аналітична

Отже, у таблиці представлена відповідність завдань експериментального дослідження різних аспектів навчання із мистецтвознавчими компонентами теоретичної моделі створення майстерності виконання в підготовці учителів музики на етапі навчання баянно-акордеонного виконання. Водночас доречно зауважити, що поняття мистецтвознавчих компонент уперше введено до наукового обігу в контексті баянно-акордеонного мистецтва. Доцільність цього підходу зумовлюють такі обставини:

– по-перше, такі складові загалом надають повне уявлення про систему виховання майстерності гри майбутніх педагогів музичної сфери на етапі закладення основ гри на баяні та акордеоні та про суть окремого експериментального дослідження;

– по-друге, окремі складові є сенс визначити як мистецтвознавчі, тому що вони повною мірою відповідають функціям навчання та віддзеркалюють мистецтвознавчу складову окремих занять.

Але в сьогоденні умовах якісна науково-методична база не завжди може бути доступна й можлива для навчання музики в нашій країні. Виховання викладачів музики взагалі та навчання основам гри на баяні й акордеоні, зокрема, є непростим завданням, що вимагають витрат великої кількості зусиль, ресурсів та часу. Потрібно досить часу та методичних розробок для підготовки якісних, професійних кадрів, здатних на належному рівні вирішувати питання підготовки гри на баяні та акордеоні.

Загальний аналіз розбудови навчання баянно-акордеонної гри в Сербії в другій половині минулого століття та на початку теперішнього призводить до таких висновків:

1. Сербська школа навчання гри на баяні та акордеоні має глибокі традиції, що удосконалюються і розвиваються на межі XX і XXI століть.

2. Вплив традицій української школи навчання гри на цих інструментах на підготовку сербських майстрів гри визначається великою кількістю призових місць, зайнятих сербськими учнями в міжнародних конкурсах ще на стадії навчання в Україні. Тим самим підтверджується суттєвий вплив української школи на розвиток мистецтва гри на баяні та акордеоні в Сербії.

3. Багато випускників українських навчальних закладів стали згодом викладачами музики в себе на Батьківщині й зробили помітний внесок у розвиток баянно-акордеонної майстерності в Сербії.

4. Навчання техніці гри в Сербії починається ще на рівні початкової школи та успішно розвивається в подальшому.

5. Якість методичного забезпечення шкіл Сербії в контексті навчання основам гри на музичних інструментах довгий час залишала бажати кращого. Однак, останніми роками ситуація мала тенденцію змін на краще.

б. За минулі з початку теперішнього століття роки в Сербії зростає кількість висококваліфікованих майстрів гри на баяні та акордеоні. Це має великий вплив на розвиток майстерності гри на цьому інструменті в країні в цілому.

Рекомендації щодо покращення якості розвитку баянно-акордеонного мистецтва в Сербії можна в цілому звести до таких:

- поліпшення методичної бази сербських музичних шкіл, починаючи з початкового рівня;
- розвиток більш тісної співпраці між представниками сербської та української шкіл гри на баяні та акордеоні;
- відстеження і впровадження в музичних школах Сербії останніх зарубіжних інновацій у області гри на вказаних інструментах;
- підвищення рівня викладацького складу сербських шкіл музичного мистецтва. Роль випускників українських музичних навчальних закладів у цьому контексті видається надзвичайно значущою.

Окреслені мистецтвознавчі складові є власним баченням авторки, і цей перелік повний, але не остаточний. Це означає, що вказані мистецтвознавчі складові можна деталізувати або навпаки трансформувати згідно з власним уявленням про зміст. До того ж реалії сучасності потребують розробки гідної науково-методичної базової основи, яка буде сприяти створенню системи експериментально-дослідного навчання в контексті зростання майстерності виконання майбутніх учителів музики на стадії навчання баянно-акордеонного мистецтва.

Керуючись цим, варто вести розробку якісного методологічного підходу, основними ознаками якого виступають оцінка кожної окремої мистецтвознавчої складової експериментально-дослідного навчання в контексті створення майстерності гри на вказаних музичних інструментах учителів музики на етапі навчання баянно-акордеонного мистецтва, узагальнення отриманих результатів та введення заходів, що здатні удосконалити якість формування професійно-комунікативної компетентності.

Формування сучасної суверенної держави, якою є Сербія, передбачає аналіз проблем та складнощів, з якими стикається країна на шляху до економічного, політичного й культурного прогресу. Стан молодого покоління, виховання його орієнтирів, соціальних традицій і системи культурних цінностей набуває в цьому контексті особливого

значення. Роль сербської баянно-акордеонної школи вельми важлива. Баянно-акордеонне мистецтво Сербії має глибокі традиції, будучи безумовним культурним феноменом з позицій музикознавства, музичної педагогіки, філософії, естетики, теорії та історії науки.

За теперішніх темпів накопичення нової інформації перед фахівцем нашого століття обов'язково постануть зовсім інші завдання, які нереально виконати сьогодні, бо наука ще їх не визначила. Проте, їхню появу можна прогнозувати напевно, як і суттєве підвищення рівня складності цих питань. Кваліфікація фахівця певною мірою визначає те, наскільки його професійні навички й образ мислення здатні створити основу для вирішення нетипових, перспективних завдань діяльності в його професійній сфері, власне, — до професійної адаптації у зовсім інших умовах.

Створення системи розвинених, якісних професійних знань та нового мислення забезпечить вчасне розв'язання несподіваних, вельми складних професійних завдань. Формування якісно іншого типу особистості є центром створення нової генерації, у якій головною стає можливість самовиявлення її потенціальних здібностей. У контексті зазначеного підходу можна тлумачити реконструкцію як корінну перебудову, переобладнання чого б то не були за іншими правилами та як відновлення чогось за збереженими правилами.

Для прояву музичної діяльності в процесі навчання баянно-акордеонного мистецтва необхідно поступово напрацювати певні якості, за допомогою яких можна визначити свої здібності. Професійна діяльність педагога завжди проявляється в роботі. Крім того, не можна залишати поза увагою такий важливий аспект, як здатність навчальних закладів до впровадження музичних інновацій. Таке зауваження ґрунтується на тому, що саме середовище, у якому педагог намагається самовдосконалитися, також має великий вплив і може як допомагати в такому удосконаленні, так і гальмувати його.

Як вважає О. А. Дубасенюк, для навчальних закладів здатність до створення окремих музичних інновацій стає головною умовою їхньої подальшої діяльності у сфері послуг освіти, оскільки завдання, що виникають у функціонуванні, усе менше регламентуються і потребують нетипового підходу й ініціативи музичного колективу для їхнього вирішення (Деміденко, 2017).

Ракич З. зазначає, що музичні конкурси з гри на баяні та акордеоні в Сербії є чудовою нагодою для музичних педагогів обмінятися нотами, відвідати виставку акордеонів і баянів, побувати на живих виступах сербських та зарубіжних діячів музичної культури. Таким чином, музичні конкурси важливі не тільки як відбір талановитих і перспективних музикантів, а і як спілкування, можливість духовного збагачення, навчання та обміну досвідом (Устименко-Косоріч, 2012).

Але ще до сьогодні в музичній літературі немає чіткого тлумачення терміна «інновації», що пов'язане з тим, що воно постійно розвивається і його доповнюють різні аспекти, які враховують особливості та вимоги окремої стадії розвитку суспільства. Процеси музичних інновацій у сьогоденній освіті України спрямовані на уточнення, реорганізацію, удосконалення, модифікацію наявних музичних систем. Перш за все доцільно зауважити, що в дослідженнях з музичної інноватики трактування категорії «музична інновація», певною мірою, відрізняються одне від одного (Таблиця 2).

Таблиця 2. Визначення поняття «музична інновація» в процесі навчання баянно-акордеонного мистецтва

Автор	Визначення
Погрібна Н. С. (Pogribna, 2007)	Категорію «інновація» вважають рухомою системою, що визначається як внутрішньою логікою, так і закономірним розвитком у часі її взаємовідносин із зовнішнім середовищем (цикл життя).
Підласий І. (Pidlasyj, 2004)	Інновації — це зміни в музичних реаліях, музичних системах, що впливають на певні її компоненти чи на систему взагалі.
Демиденко Т. (Demidenko, 2017)	Музичні інновації — це нововведення у музичних системах та процеси, що їх супроводжують, спрямовані на одержання стійких позитивних результатів, які суттєво поліпшують стан як окремих компонентів, так і систем в цілому й визначають прогресивний напрям їхнього розвитку.

Отже, у світі досліджень питання реалізації музичних інновацій у процесі навчання баянно-

акордеонного мистецтва вельми важливим стає вирішення питань:

- 1) своєчасності новацій, та готовності до введення;
- 2) підготовленості музичної сфери до сприйняття нового;
- 3) взаємодії музичних інноваційної та класичної систем.

Головним з боку мети цього дослідження є питання пристосованості музичної системи навчальних закладів загальної освіти до сприйняття та реалізації музичних інновацій.

Водночас, аналіз науково-музичних літературних видань свідчить про відсутність серед вчених та педагогів-практиків спільного підходу до трактування терміну «музична інноваційна система». У наукових розробках з музичної інноватики представлені протилежні бачення цього питання. Це обумовлює складності розуміння звичних музичних явищ, розбіжності в тлумаченні закономірностей перебігу музичних інноваційних процесів, складнощі у визначенні умов ефективності технологій впровадження музичних інновацій у навчальних закладах системи загальної освіти.

Також варто взяти до уваги особливості навчання гри на баяні та акордеоні стосовно до дітей молодшого й середнього шкільного віку. На самому початку навчання вкрай важливо взагалі викликати в дітей любов до музики, інтерес до занять, навчити їх індивідуальних особливостей музичного мистецтва. Таке навчання буде сприяти розвитку музичного смаку й уяви, допоможе сформувати та розвинути їхній художній смак і творчу уяву. І тут на перший план виходить системність у навчанні, врахування особливостей занять з дітьми, починаючи від молодшого шкільного віку. Наявність системи навчання сприяє загальному упорядкуванню всього процесу навчання гри на баяні та акордеоні й допомагає привчити займатися основними, базовими поняттями, без яких не може бути досягнутий кінцевий успіх.

Отже, музична система в мистецтвознавстві — це сукупність закономірно розташованих і взаємоспрямованих елементів, яка забезпечує якісне функціонування музичних інноваційних музичних процесів. Таким чином, мистецтвознавчі інновації — це суттєва рушійна сила розвитку діяльності навчального закладу та важіль отримання позитивного ефекту від власної діяльності в

процесі навчання баянно-акордеонного мистецтва.

Для того щоб коректно оцінити мистецтвознавчі компоненти експериментально-дослідного навчання в аспекті створення професійно-комунікативної компетентності майбутніх педагогів, доцільно використовувати такі чинники, які засновуються на обґрунтованих мистецтвознавчих складових:

П 1 – чинник розумової мистецтвознавчої складової;

П 2 – чинник планувальної мистецтвознавчої складової;

П 3 – чинник пошукової мистецтвознавчої складової;

П 4 – чинник інформаційної мистецтвознавчої складової;

П 5 – чинник систематизуючої мистецтвознавчої складової;

П 6 – чинник вибіркової мистецтвознавчої складової;

П 7 – чинник оціночної мистецтвознавчої складової;

П 8 – чинник аналітичної мистецтвознавчої складової.

Водночас виконуються завдання розроблені в межах окреслених мистецтвознавчих компонентів. Завдання в повній мірі здатні висвітлити об'єктивну якість кожної окремої мистецтвознавчої компоненти. А також визначення такого показника відбувається шляхом підрахунку правильних відповідей. Саме кількість таких відповідей і дорівнює показнику, що розраховується. Виходячи з того, що завдань у розрізі кожного мистецтвознавчого компонента — 5, а компонент загалом — 8 — максимальна кількість правильних відповідей може дорівнювати 40.

Для того щоб визначити інтервали оцінки якості баянно-акордеонного мистецтва та приймаючи до уваги максимально можливе значення інтегрального показника — 40, можна створити оціночну шкалу, що має чотири інтервали (Таблиця 3).

Таблиця 3. Шкала оцінки якості баянно-акордеонного мистецтва

Інтервал	Рівень якості
[0-9]	Украй низький
[10-19]	Низький
[20-29]	Достатній
[30-40]	Високий

Як видно з Таблиці 3, існує чотири інтервали для оцінки якості баянно-акордеонного мистецтва та підрахунок загальної кількості балів за запропонованими 8 показниками надає можливість визначити загальний рівень якості. Під час визначення варто вважати, що за знаходження кожного показника в інтервалі від 0 до 3, його стан критичний; якщо дорівнює 4 — середній, якщо рівний 5 — належний.

Висновки. У статті розроблено та обґрунтовано методологічний підхід до аналізу баянно-акордеонного мистецтва, головними ознаками якого є оцінка кожної окремої мистецтвознавчої компоненти експериментально-дослідного навчання, узагальнення результатів, що були отримані, та впровадження методів з удосконалення якості створення професійної, комунікативної компетентності. Баянно-акордеонна майстерність у Сербії має глибокі традиції формування. Фестивалі та конкурси гри на баяні та акордеоні в країні проводяться десятки років, і виступ на таких конкурсах можна вважати значимим етапом визнання майстра гри. Пропаганда мистецтва гри на цих музичних інструментах має важливе значення в контексті виховання музичних традицій у країні й суспільстві.

Водночас, напрямом подальших досліджень доцільно вказати необхідність розробки комплексу завдань для реалізації цього підходу. Головну увагу необхідно приділити аналізу особливостей освоєння майстерності гри на баяні та акордеоні стосовно до дітей молодшого й середнього шкільного віку. У Сербії історично склалися традиції раннього навчання школярів особливостям національної гри на музичних інструментах. Сербські школярі починають освоєння цих музичних інструментів ще починаючи з віку 6–7 років за допомогою регулярних вправ, що дозволяють домогтися розвитку навичок гри. Наявність системності в підході до процесу навчання гри на цих музичних інструментах у Сербії дозволяє з плином часу домагатися хороших результатів, підтвердженням чого є безліч представників сербської школи баянно-акордеонної майстерності, відомих у всьому світі. Обраний у цьому дослідженні методологічний підхід дозволяє з високою точністю оцінити методику підготовки сербських майстрів баянно-акордеонного мистецтва, починаючи з початкових класів місцевої школи.

Література:

- Деміденко, В. В. (2017). Експериментальна перевірка організаційно-музичних умов розвитку професійно-музичної компетентності викладачів коледжу. *Засоби навчальної та науково-дослідної роботи*, 49, С. 37–38.
- Дубасенюк, О. А. (Ред.) (2015). *Професійна музична освіта: системні дослідження*. Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І. Франка.
- Підласий, І. П. (2004). *Практична педагогіка або три технології: інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти*. Київ: Видавничий Дім «Слово».
- Погрібна, Н. С. (2007). *Музичні засади музичних інноваційної управлінської діяльності*. Київ: Центральний інститут післядипломної музичної освіти АПН України.
- Ракич, З. (2016). Конкурси і фестивали баянистов и аккордеонистов в Сербии. *Наука. Искусство. Культура*, 1(9), С. 43–49.
- Устименко-Косоріч, О. А. (2012). Сербська баянно-акордеонна школа як предмет наукового аналізу. *Розвиток гуманітарних наук. Проблеми та перспективи*, 2, С. 39–41.

References:

- Demidenko, V. V. (2017). Eksperymentalna perevirka orhanizatsiino-muzychnykh umov rozvytku profesiino-muzychnoi kompetentnosti vykladachiv koledzhu [Experimental verification of organizational and pedagogical conditions for the development of vocational and pedagogical competence of college teachers]. *Zasoby navchalnoi ta naukovodoslidnoi roboty*, 49. Pp. 37–38. (In Ukrainian)
- Dubaseniuk, O. A. (Ed.). (2015). *Profesiina muzychna osvita: systemni doslidzhennia* [Professional music education: systematic research]. Zhytomyr: ZhDU Publishing House by I. Franko. (In Ukrainian)
- Pidlasyj, I. P. (2004). *Praktychna pedagogika abo try tehnologii: interaktyvnyi pidruchnyk dlia pedahohiv rynkovoї systemy osvity* [Practical pedagogy or three technologies: an interactive textbook for teachers of the market education system]. Kyiv: Publishing House “Slovo”. (In Ukrainian)
- Pogribna, N. S. (2007). *Muzychni zasady muzychnykh innovacijnoi upravlinskoї dijalnosti* [Musical principles of musical innovative management]. Kyiv: Central Institute of Postgraduate Music Education, Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine. (In Ukrainian)
- Rakic, Z. (2016). Konkursy i festivali bajanistov i akordeonistov v Serbii [Bayan and Accordion Competitions and Festivals in Serbia]. *Nauka. Iskusstvo. Kultura*, 1(9). Pp. 43–49. (In Russian)
- Ustimenko-Kosorich, O. A. (2012). Serbska bajanno-akordeonna shkola jak predmet naukovogo analizu [Serbian accordion school as a subject of academic analysis]. *Rozvytok humanitarnykh nauk. Problemy ta perspektyvy*, 2. Pp. 39-41. (In Russian)

Катарина Нишч**Методологический подход к анализу баянно-акордеонного искусства Сербии**

Аннотация. Современное общество все в большей степени приобретает черты «общества знаний», ведь оно развивается на основе процессов производства, распределения и использования научных знаний, позволяющих конструировать новую социальную реальность, ее экономические и ментальные структуры, новый образ жизни человека. В этом контексте актуализируются вопросы по изменению социокультурного статуса, функций и новых задач института высшего образования, который выступает одним из главных производителей и

распространителей научных знаний. Значительное внимание на современном этапе развития высшего образования уделяется проблеме перевода его на музыкальную инновационную основу, то есть учета в процессе подготовки специалистов таких музыкальных инновационных элементов, позволяющих обеспечить соответствующий уровень конкурентоспособности отечественного образования в мировом глобализационном пространстве искусствования. Научная новизна статьи заключается в разработке методологического подхода к анализу баянно-аккордеонного искусства в контексте внедрения музыкальных инноваций, что также является ее целью. В статье разработаны и обоснованы методологический подход к анализу баянно-аккордеонного искусства, основными сущностными признаками которого будут оценка каждого отдельного искусствоведческого компонента экспериментально-опытного обучения, обобщение полученных результатов и внедрение мероприятий по совершенствованию качества формирования профессионально-коммуникативной компетентности. Уточнено показатели, основанные на обоснованных искусствоведческих компонентах. С целью определения интервалов оценки качества формирования исполнительского мастерства будущих учителей музыкального искусства в процессе обучения баянно-аккордеонному искусству предложено определенную шкалу.

Ключевые слова: общество знаний, музыкальные инновации, исполнительское мастерство, искусствоведческие компоненты.

Katarina Nisic

Methodological approach to the analysis of the accordion art of Serbia

Abstract. Modern society is increasingly acquiring features of a 'knowledge society' as it develops based on the processes of production, distribution and use of scientific knowledge that allow to construct a new social reality, its economic and mental structures, a new way of life. This context makes relevant the issues of changing the socio-cultural status, functions and new tasks of the Institute of Higher Education as one of the main producers and disseminators of scientific knowledge. Much attention at the present stage of development of higher education is paid to the problem of transferring it to a musical innovative basis, i.e. considering such musical innovative elements in the training that would ensure an appropriate level of competitiveness of domestic education in the globalization of art. The article aims to substantiate and develop the methodological approach to the analysis of accordion art of Serbia in the context of the introduction of musical innovations. The research develops and substantiates a methodological approach to the analysis of accordion art, the main essential features of which are the assessment of each individual art component of experimental training, generalization of results and implementation of measures to improve the quality of professional communicative competence. It specifies indicators based on sustainable art components. To determine the intervals for assessing the quality of performance of future music teachers in the process of teaching accordion, the author proposes a corresponding scale.

Keywords: knowledge society, musical innovations, performing skills, art components.